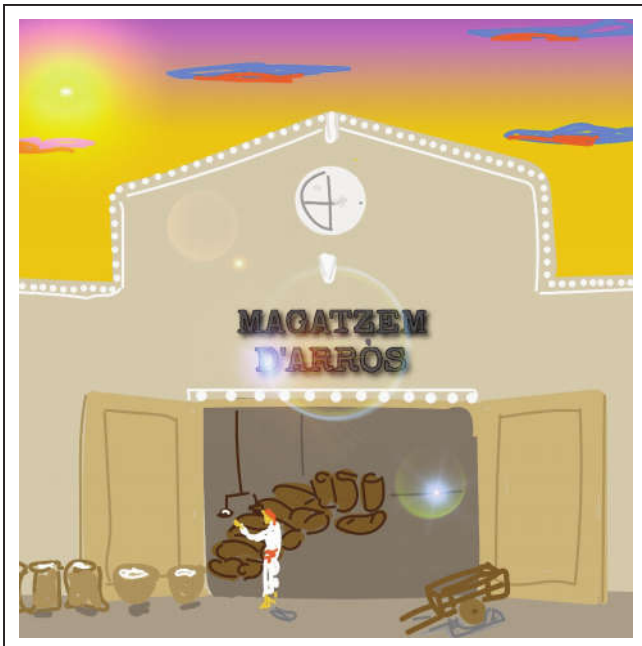
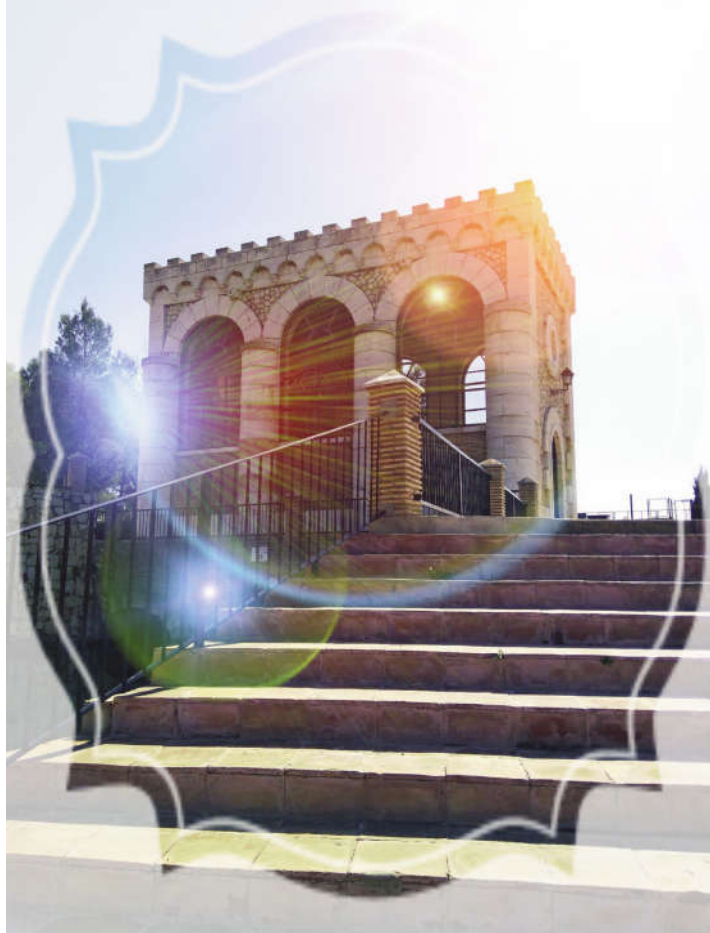

AUCA DE L'ARRÒS

INTRODUCCIÓ

Hem arribat al nombre misteriós: la revista anual de l'associació *Cilim número 13*. Hi tenim ja tretze anys i el tema d'actualitat de la nostra dissort és l'aigua, que paradoxalment, també és la nostra font de vida i de futur.

Ja trobem que entre els cristians presbiterians el dia de la dissort és un divendres tretze, sempre en memòria als tretze acòlits en el darrer sopar que celebrà Jesús de Galilea al davant dels seus dotze apòstols la nit del seu comiat, abans de la passió i mort aquell fatídic divendres; mentre que també un dimarts tretze és un combinat en memòria del dia de Mart, el déu romà de la guerra i la xifra maleïda per excel·lència...

En aquell temps, però, ningú no hauria pensat que l'aigua arribaria a ser un tema de conflictes, de guerra i de mort. La desertització de grans zones del planeta Terra a causa del canvi climàtic i l'ús i abús i els negocis foscos i subterranis dels recursos hídrics, fan de l'aigua una controvèrsia gens menyspreable.

La nostra associació se'n fa ressò enguany, d'aquest recurs vital per a la nostra existència i, en concret, tan insubstituïble que, a més a més, justifica l'essència i

naixement com a poble d'Antella, el qual està lligat a l'aigua, al riu Xúquer i a l'origen de la Sèquia Reial que naix en la seua contrada.

Avui, i ara mateix, els grans emporis i *lobbys* de l'aigua intenten pressionar els usuaris per restringir-ne l'ús, per fer-nos creure a través dels mitjans de comunicació de masses que hem de cedir-los aquest bé lliure i comú perquè així el Poder Empresarial pugua gestionar-la, com si foren els nostres Pares protectors de la pàtria comuna, que és l'aigua; en realitat, però, subreptíciament i malintencionada, el que volen és abocar-nos a pagar una xifra desorbitant per l'ús agrícola i urbà i, així, poder fer un negoci particular d'un bé natural, lliure i necessari per la població general. En essència, treure'n profit uns pocs i fer més pobres a la majoria dels ciutadans i usuaris.

La revista enguany té un primera part, eminentment "aquífera", és a dir, amorosívola envers l'aigua i la vida que en deriva, reflectida en articles sobre el reg, la hidràulica, el canvi climàtic i la sèquia particular d'Antella.

La segona part s'emmarcarà en els temes relacionats amb el riu Xúquer, la seua història, el poder feudal i la lluita per la possessió de la terra i l'ús agrícola i industrial de l'aigua.

La tercera part es centrarà, com ja hi és habitual, en els temes locals, com ara els reculls en forma de dietari dels esdeveniments de l'any 2016, les activitats de la nostra associació i els actes esportius més rellevants, com és, sens dubte, el triatló d'Antella.

Finalment, la darrera part de la revista serà l'espai reclòs per a la literatura i la poesia, que aquest any comptarà especialment d'una dedicatòria a la memòria d'Amador Calvo i Ramon, amic molt estimat, poeta i traductor de l'obra estel·lesiana al francès, i dissortadament perdut la primavera passada.

Acabarem amb una joiosa referència a la novençana Muixeranga local tot desitjant-li les nostres més gojoses benaurances per un futur llarg i profitós.

En les nostres mans està el nostre destí i futur, però també la possessió de l'aigua com a recurs humà d'ús lliure. Si deixem per voluntat pròpia que els *lobbys* i grans emporis de l'aigua se n'aprofiten, només perquè la TV i la premsa ho diuen, "*que és això el millor per a tot el món*", com branden sense fre, aleshores ja no caldrà recórrer a subterfugis, a malediccions, a dies fatídics ni a divendres o dimarts marcats amb l'estigma de la dissort ni de la xifra número 13. Nosaltres, tots sols, ja ens l'hauem marcada, la nostra fatuïtat personal per a sempre més.

Agraïments, estimats socis i lectors.

El Consell de Redacció